

Båndets længde kan, især på grund af fugtighed, ændre sig. Derfor skal båndlængden af og til kontrolleres og eventuelt justeres ved hjælp af stilleskruen "r".

Vigtigt: For egentlig brug af dendrometeret bør brugeren teste sig selv, ved at måle træer som måske/måske ikke skal tælles med. Forholdet DBH (m): Afstand (m) fra ståsted til midten af træet skal ved faktor 1 være 1:50, ved faktor 2, 1:35, og ved 4, 1:25.

3. Skøn af masseandele, til vurdering af enkeltstammer:

Samme fremgangsmåde som ved højdemålingen. Med de tre markeringer "b", "c" og "d" inddelles det træ som befinder sig mellem "a" og "e" i fire sektioner med ens masse.

4. Skøn af bevokningsvolumen med formhøjdetarif:

Har man bestemt bevokningsens middelhøjde (hm), så kan for de fire hoved-træarter (1) de tilsvarende formhøjder aflæses ud fra tabellen på dendrometeret. Herefter kan volumen (2) beregnes efter formlen: $V = G * FH$ (v. LAER & SPEIDEL 1959).

Noter:

1) Træarter:

Ei(ché) = Eg (Quercus robur, Quercus petraea)
 Bu(che) = Bøg (Fagus sylvatica)
 Fi(chte) = Rødgran (Picea abies)
 Ki(efer) = Skovfyr (Pinus sylvestris)

2) Volumen er med bark, da det drejer sig om stående masse.

BRUGSANVISNING:

1. Højdebedømmelse:

Hold dendrometeret i en passende afstand fra øjet, og sigt på træet. Afpas enten afstanden fra øjet til dendrometeret eller afstanden til træet, så punkterne "k" og "h" er ud for henholdsvis træets top og stammens fod. Forholdet mellem det korte stykke "hi" og hele længden "hk" er 1:10. Højden af det punkt på træet som man ser gennem "i", er en 1/10 af træets højde. For at finde træets højde, måler man altså højden fra foden af træet til dette punkt, og multiplicerer den med 10.

2. Grundfladebestemmelse (vinkelberegning efter Bitterlich):

Sigtes der, gennem en spalte af en given bredde, fra et punkt mod alle træer i 1,3 meters højde, hele vejen rundt i en cirkel, så er bevokningsens grundflade en funktion af vinklen (venstre spaltebegrænsning-øje-højre spaltebegrænsning), og antallet af træer som synes tykkere end spalteåbningen.

Holdes dendrometeret lodret, 50 cm fra øjet "r" (50 cm båndlængde = afstanden "rs" fra øjets pupil til pladen), så opnås med bredden "fg" en vinkel, hvor hvert talte træ svarer til 1 m²/ha (Faktor 1).

Sigtes mod træerne over kornet "op" henholdsvis "mn", så bruger man faktor 2 eller 4. Det vil sige, at antallet af talte træer må multipliceres med den pågældende faktor for at give grundfladen pr. hektar.

Ved vinkelberegning i hældende terræn skal den fundne grundflade multipliceres med korrektionsfaktoren "k" ($k = 1 / \cos(\text{Alpha})$), fra tabellen på dendrometeret.

KRAMER, H.: "Nutzungsplanung in der Forsteinrichtung", J.D. Sauerländer's Verlag, Frankfurt am Main, 1982.
 KRAMER, H. & AKCA, A.: "Leitfaden für Dendrometrie und Bestandesinventur", J.D. Sauerländer's Verlag, Frankfurt am Main, 1987, 2. oplag.

LAER, W. von "Forsteinrichtung, Leitsätze und Zahlungsgrundlagen & SPEIDEL, G.: in Grundlagen der Forstwirtschaft", udgivet af R. Müller, Hannover, 1959, s. 57.

SPEIDEL, G.: "Die Wertklasse als Gütemassstab in der Forsteinrichtung", Forstarchiv, 26. årg., 1955, s. 217 - 224.

Dendrometeret er udviklet af professor Dr. H. Kramer ved Institut für Forsteinrichtung und Ertragslehre midt i 1970-erne.

Nævrende brugsanvisning er oversat og bearbejdet af stud. silv. Jesper Christensen, maj 1989.